

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XLIV. An ex locis sacris & profanis, cultis atque incultis poßint
distingui hominum Spiritus, quibus loca redduntur infesta?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

Illorum iudicium? An violenta morte occisi, erant post mortem in terris omnes? Et, vt nostrum exemplum persequamur, Vnde constat voluptatibus corporeis deditos fuisse, qui *choreas Eluarum*, vt vocant, ducunt?

Hastiludia, & congressus bellici, in agro VVormatiensi, vel ab officiis Otiosis excipiuntur; vel si Otiosa sunt; ab humanis Spiritibus non exhibentur. Et quamuis vtrumque probabiliter dicatur: negarem tamen potius otiosa esse; ne temerè damnare videar ipsorum auctores; quàm de Spiritibus duram ferre sententiam; & officia ipsa ad otiosorum classem reuocare. 6.

Neq; enim quæcunque possunt habere speciem leuitatis, leuia mox atq; otiosa existimanda sunt. Quædã in speciem leuia; possunt magnis grauibuscq; de causis fieri: ob quas idcirco seria, non leuia, haberi debeant. In horum genere hæc exercitia militaria, in campo VVormatiensi exhibita dixerim. Habet hoc diuina prouidentia, vt quandoque iis ipsis rebus, quibus à peccatoribus offensus est, peccata vindicet. Itaque quia pugnando Deo milites illi offendere potuerunt; potuerunt & hac simulata post mortem pugna, peccatum, quod pugnando perpetrarunt, expiare. 7.

CAP. XLIII.

An ex locis sacris atque profanis; item cultis atque incultis possint distingui hominum Spiritus, per quos loca redduntur infesta.

DVo quærentur, & vnus solutione res erit clara. Quæritur primò, Vtrum sacris & profanis locis distinguantur humani Spiritus. Secundò; Vtrum distinguantur cultis, & non cultis. Illud si explicatum fuerit, reliquum hîc, quod explicetur, erit nihil. Quomodo verò? Quia cum dictum sit, Cap. 32. *humanos Spiritus, non incultis, sed cultis locis errare*: si ipsorum conditio ex locorum differentia cognoscenda est, oportet in ipsis cultis locis, quo differant, aliquid inuenire. atqui hoc in proposito nihil potest esse, nisi *sacrum, & profanum*. Ex hoc igitur, Vtrum discerni possint humani Spiritus, inquirendum. 1.

Duobus verò modis, his locis, possunt distingui Spiritus humani. Vnus est, vt alij admittantur ad loca sacra, alij ab iisdem repellantur: 2.

tantur: quos modo Dæmones distinximus cap 32. ab humanis Spiritibus. Aliter est, ut utrique quidem ad sacra loca admittantur, sed hi ad illa, isti ad alia. Cùm enim loca sacra *duplicia* sint (hæc enim sola nobis proposita sunt) templa siue oratoria; & cæmeteria; si hæc illis tantùm tribuantur Spiritibus, ista aliis; hoc ipso inter Spiritus distinctionem deprehenderimus, quo ipsos his aut illis locis versari. atque molestos esse demonstrauerimus.

3. Quomodo igitur ad hæc loca se habent Spiritus humani? suntne qui utraque loca sacra declinant? aut si quidam non utraque, saltem declinant altera? Primùm purgandos Spiritus, tum deinde damnatos examinemus; & quod coniectura consequi possumus, dicamus.

4. *Purgandi non videntur declinare Cæmeteria.* Cur declinent? An quia consecrata sunt, & sancta loca? an quia Ecclesiæ precibus & orationibus iis proscripti? an quia negotium suum hic agere nequeunt? sanctitas loci ipsis non repugnat. Nam & ipsi quodam modo sancti dicuntur, & perfectius multò, quàm ipsa cæmeteria. Ecclesiæ precibus proscripti non sunt, ut quæ ipsi (tantum abest, ut hæc loca inuideat) etiam optet multò præstantiora, cælestia, inquam, palatia. Et si vllibi; profectò hic suum possunt agere negotium: vbi & hominum turba frequens; & locus ad orandum pro defunctis per se inuitat.

5. *Sic à Templis hos Spiritus non abhorreere multò est verisimilius.* Nam præter iam dictas causas; in templis etiam habent, quibus afficiuntur, res sacras & multas, & magnas, & varias; quæ, ut honorem Dei egregiè promouent, ita non possunt non iis esse gratissimæ, qui honoris Dei, in rebus omnibus, & præ rebus omnibus, sunt studiosissimi.

6. Fortè & irreuerentiam cedit Dei, quod ad *Templa*, Dei inquam domos, hos Spiritus admittamus. Non cedit. Neque quicquam irreuerentior hi Spiritus agunt; neque ipsorum per se præsentia vllam potest sacris locis afferre irreuerentiam.

7. Fortè Deus vult ipsos his locis esse exclusos, sed vnde id constat? si fines, qui Deo propositi sunt, in horum Spirituum ad viuos reditu, attendamus, non tam his locis exclusos, quàm admissos meritò iudicabimus, cùm etiam hic, per hosce Spiritus, possit Deus suæ clementiæ, atque iustitiæ dare argumenta: & ipsi his locis viuorum suffragiis fieri participes.

8. At sororem suam, inquit aliquis, quamdiu purgatorio igne expiatur, ad limen quidem *Ecclesiæ*, in veste pulla peruenisse,

Eccle

Ecclesiam vero nequaquam intrasse obseruauit B. Malachias. Respondeo obseruasse quoque S. Virum, post fufas ad Deum preces, eandem in candida veste Ecclesiam intrare, quamuis pro peccatis perfectè nondum satisfecisset sed siue intrauerit Ecclesiam, siue intrare nequiuerit; manet sua assertioni nostræ veritas: quoniam per visum ostendebatur Malachiz quis fororis status, reuera vero ipsa nec Ecclesiam intrabat, nec ad limen Ecclesiæ hærebat. Videndus S. Bernardus in vita Malachiz.

Cæterum damnatorum Spiritus in Templis versari, & oberrare, molestiam, parere viuentibus, vel non crediderim, vel non nisi rarissimè, atq; in vno forsitan casu concesserim. Quid in Templis quod agant, habent? An viuentium ibi expectant suffragia? Desperatissimæ eorum res sunt. An sacris rebus, quarum in Templis magna copia est, recreantur? Nihil iis placet sacrum. An gaudent pietatis, quæ in Templis fiunt, exercitiis? Hæc detestantur vniuersa.

Fortè quod dicimus confirmat exemplum Valentini, viri la-
brici, & cunctis leuitatibus occupati, vt Gregorius loquitur (lib. 4.
Dialog. cap. 53.) cuius corpus in Ecclesia B. Syri Martyris sepul-
tum quidem fuit, sed mox inde extractum. Nocte enim media, post
sepulturam, inquit idem Gregorius, in eadem Ecclesia facta sunt voces,
sic si violenter ex ea expelleretur. Ad quas cum concurrerent custodes: duos
terribissimos Spiritus viderunt, qui Valentinum, ligatum pedibus, foras tra-
herent: qui mane factis sepulchrum aperientes, corpus non inuenerunt. Hæc
Gregorius. Idem exemplum refert Concilium Triburiense Capi-
71. si verò damnatorum hominum corpora Deus Templis vult
esse proscripta, Tempa infestari patietur ab eorum Spiritibus? Spi-
ritibus, à quibus corpora, quam ignominiam sustinent, habent
omnem?

Vnus forsitan casus ad Tempa cogit damnatorum Spiritus, etiam
inuitos quando, videlicet, ipsorum corpora in Templis sunt con-
dita; & vitæ antea actæ mores atque scelera postulant, vt non modò
infernalis suppliciiis ex ruciantur; sed etiam de extrema ipso-
rum miseria constet mortalibus: tum fortè iustissimo Dei iudicio
fit, vt circa sua sepulchra errent miseri, & hac ratione infelicitatis
suz mortalibus præbeant argumenta. Hoc de Templis.

A camiterijs non ita facile excludi posse videntur damnatorum Spiritus.
Quid ita? Quia communis mortalium sensus est, sæpe defuncto-
rum manes circa sepulchra versari, oberrare, conspici. Quid in-
de? hoc scilicet, esse etiam damnatorum hominum Spiritus, qui
quandoque conspiciuntur. Quo modo verò? Quia verisimile non

est, solos esse purgandos, de quibus hæc communis, & apud omnes recepta est opinio.

13. Nec est, cur hos Spiritus à *Camiterijs* excluderimus. Quam enim ob causam? An ad hæc loca redire non affectant? at ex affectu ipsorum de nullo loco iudicium ferendum est: quoniam si per ipsos stare, ad viuos redirent nunquam. Nulla ipsis grata sunt loca, quemadmodum superius docuimus. An orationibus Ecclesiæ his locis prohibentur? at dubium est, num iis quidquam cum autoritate, Ecclesia præcipere aut mandare possit. Sed nec his locis ab Ecclesia proscripsi sunt. Proscriptio, quæ in locorum horum consecratione facta est, malignos solum Spiritus (Dæmones intelligo) attingit; quemadmodum ex forma, qua in proscriptioe Ecclesia vitur, est manifestum.

14. Quamobrem, vt Caput hoc concludamus, ex locis sacris, si non perfecta & absoluta; *aliqualis* tamen differentia petitur, qua humani inter se Spiritus distinguuntur. Quamuis non *Camiterijs* differant; differretamen videntur *Templis*: vt probabile argumentum sit, non damnatos, sed purgandos esse Spiritus, qui in *Templis* frequentius obseruantur.

CAP. XLV.

An, & quomodo loca, ubi mortes hominum præcesserunt, & graua peccata commissæ sunt, humanos, damnatorum & purgandorum, Spiritus distinguant.

1. Vm Capite trigesimo tertio de locis, post mortem alicuius, infestis; infestis item ob graua, quæ iisdem perpetrata sunt crimina, ageremus; solos propemodum ad illa, humanos Spiritus admittimus. Nunc, ne, quem hæctenus tenuimus, ordinem infringamus, An, & quomodo humanorum spirituum distinctio hinc accipi possit, dicendum est.

2. Ego verò hinc ex duobus maximè Spirituum conditionem deprehendi crediderim: ex anteaucta vita; sed præcipuè ex vitæ termino. Cùm enim hæc ad futuræ vitæ statum pertineant plurimum; omnino ex his, de statu defunctorum iudicium peti posse videtur.

3. Et in purgandorum Spirituum classe illos posuero, qui aut vitam piè, & iustè, & sobriè transegerunt; quamuis suis næuis non caruerint; aut bene beateque in Domino sunt mortui. In numero autem